

† Μητροπολίτου Ἰσπανίας καί Πορτογαλίας
Πολυκάρπου
Πατριαρχικοῦ Ἐπιτρόπου Ἱερῶς Μητροπόλεως
Ἰταλίας καί Μελίτης

Λόγος Ἐπικήδειος
εἰς τόν Μητροπολίτην Ἰταλίας καί Μελίτης
κυρόν Γεννάδιον Ζερβόν
(Βενετία, Ἱερός Καθεδρικός Ναός Ἁγίου Γεωργίου τῶν Ἑλλήνων,
21 Ὀκτωβρίου 2020)

Ὁ Ποιμὴν ὁ καλὸς τῆς Ἱερῶς καί Θεοσώστου Μητροπόλεως Ἰταλίας καί Μελίτης καί Ἐξαρχίας Νοτίου Εὐρώπης, ὁ Μητροπολίτης Γεννάδιος Ζερβός, ὁ Ρόδιος, ἔπαυσε τὴν ἐπίγειον βιωτὴν αὐτοῦ ἀπὸ τὰς πρώτας πρωϊνάς ὥρας τῆς Παρασκευῆς 16ης Ὀκτωβρίου καί ἡ Ἱερά Μητρόπολις Ἰταλίας καί Μελίτης πένθιμον περιβληθεῖσαν στολήν, θρηνεῖ τόν Ποιμενάρχη ἀὐτῆς, ὅστις μετὰ ἀπὸ σκληρὰν μάχην μὲ τὴν ἐπάρατον νόσον παρέδωσε τὸ πνεῦμα εἰς τόν Πλάστην.

Καί οὐχὶ μόνον ἡ Μητρόπολις Ἰταλίας καί Μελίτης θρηνεῖ, ἀλλὰ καί ἡ Μήτηρ Ἁγία τοῦ Χριστοῦ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ καί ὁ Σεπτὸς Αὐτῆς Προκαθήμενος καί δεινὸς Οἰακοστροφὸς Βαρθολομαῖος Α΄, συνταξιῶτης τοῦ ἐκλειπόντος Ἱεράρχου εἰς τὴν γεραρὰν Ἱεράν Θεολογικὴν Σχολὴν τῆς Χάλκης.

Ἐπεσεν ἡ δρῦς τῆς κατὰ τὴν Ἰταλικὴν Χερσόνησον καί τὰς Νήσους αὐτῆς καί τὴν Μελίτην παροικούσης Ὀρθοδόξου Καθολικῆς Ἐκκλησίας τοῦ Θεοῦ καί συνεκλονίσθη ὁ ἱερός Κληρὸς καί ὁ εὐσεβὴς Λαὸς αὐτῆς.

Σεβασμιώτατε Ἐκπρόσωπε τῆς Αὐτοῦ Θειοτάτης Παναγιότητος, τοῦ Οἰκουμενικοῦ ἡμῶν Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου, Μητροπολιτα Ἁγίε Αὐστρουγγαρίας κ. Ἀρσένιε, *Eccellentissimo e Reverendissimo Patriarca di Venezia Francesco Moraglia,*

Σεβασμιώτατοι καί Θεοφιλέστατοι Ἅγιοι Ἀδελφοί
συνεπίσκοποι,

Ἐξοχώτατε κύριε Πρόσβυ τῆς Ἑλλάδος,

Ἐξοχώτατοι καὶ ἐντιμώτατοι Ἐκπρόσωποι τῶν διαφόρων
Ἀρχῶν, Ἑλληνικῶν καὶ Ἰταλικῶν,

ἐντιμολογιώτατοι ἄρχοντες,

Τεθλιμμένοι Πατέρες καὶ Ἀδελφοί καὶ περιούσιε Λαέ τοῦ
Κυρίου,

«Ἀπέθανε Μωϋσῆς ὁ οἰκέτης Κυρίου καὶ ἔκλαψαν αὐτόν οἱ υἱοὶ
Ἰσραήλ».

Οἱ λόγοι αὐτοὶ τοῦ Δευτερονομίου ἀναφερόμενοι εἰς τὸ
θάνατον τοῦ θεόπτου Μωϋσέως τυγχάνουν λίαν ἐπίκαιροι εἰς
τὴν παροῦσαν περίπτωσιν τῆς πρὸς τὸν Κύριον τῆς ζωῆς καὶ τοῦ
θανάτου μεταστάσεως τῆς Αὐτοῦ Σεβασμιότητος τοῦ
Μητροπολίτου Ἰταλίας καὶ Μελίτης καὶ Ἐξάρχου Νοτίου
Εὐρώπης Γενναδίου Ζερβοῦ.

Διότι ὁ προπεμπόμενος σήμερον εἰς τὴν αἰωνιότητα
Ἱεράρχης τῆς Μητρὸς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας
τῆς Κωνσταντινουπόλεως - Νέας Ρώμης ὑπῆρξεν ὄντως, καθ’
ὄλην τὴν ἐκκλησιαστικὴν ζωὴν αὐτοῦ, πιστὴ εἰκὼν τοῦ Μεγάλου
Μωϋσέως κατὰ τὴν μορφήν καὶ τὴν προσφορὰν αὐτοῦ.

Ἐάν ἰδιαίτερος χαρακτηριστικαὶ ιδιότητες τοῦ Μωϋσέως
ὑπῆρξαν ἢ στερεὰ πίστις καὶ ἢ ἀνεπιφύλακτος ὑπακοή εἰς τὸν
Θεόν, αἱ αὐταὶ ἀρεταὶ καὶ τὰ αὐτὰ χαρακτηριστικὰ ἐκόσμουν διὰ
βίου καὶ τὸν μόλις πρό μικροῦ χρόνου ἀκόμη εὐλογοῦντα καὶ
ἀγιάζοντα ἡμᾶς πολυσέβαστον Μητροπολίτην Γεννάδιον, ὁ
ὁποῖος, ὅπως ὁ Μωϋσῆς, ἐκ νηπίου ἐγνώρισεν ἀδιάψευστα τὰ
τεκμήρια τῆς περὶ αὐτόν ἰδιαίτερας προνοίας τοῦ Παναγάρχου
Θεοῦ.

Τὸ βλάστημα τῆς Ρόδου, ὁ ἀπὸ Κρατείας καταστάς καὶ
ἐκλεγείς Μητροπολίτης Ἰταλίας καὶ Μελίτης καὶ Ἐξαρχος
Νοτίου Εὐρώπης Γεννάδιος Ζερβός ἐκλήθη εἰς διαδοχὴν τοῦ
ἀμέσου Προκατόχου αὐτοῦ Μητροπολίτου Σπυριδῶνος

Παπαγεωργίου, τοῦ ἐκ Ρόδου ὡσαύτως ὀρωμένου. Ἐάν ὁ τελευταῖος οὗτος ἔθεσε τὰς βάσεις τῆς τότε ἀρτισυστάτου καὶ νεοπαγοῦς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἰταλίας, ὁ Μητροπολίτης Γεννάδιος ἐκραταίωσε καὶ αὐξήσῃ αὐτήν διὰ τῆς δημιουργίας πολλῶν νέων ἐνοριῶν, μονῶν, ἀποκτήσεως ἱερῶν ναῶν καὶ χειροτονίας νέων κληρικῶν.

Εἰς δέ τούς κόπους αὐτοῦ ὀφείλεται ἡ Νομική Ἀναγνώρισις τῆς Μητροπόλεως καὶ ἡ Intesa μεταξύ αὐτῆς καὶ τοῦ Ἰταλικοῦ Κράτους.

Ὁ ὀμιλῶν, ὡς ἐπὶ ἔνδεκα ἔτη διατελέσας Πρωτοσύγκελλος τοῦ ἀειμνήστου Ἱεράρχου, οὐδέποτε εἶδεν αὐτόν συνοφρωμένον καὶ ἡ μόνη θλίψις πού ἐπλανᾶτο εἰς τό σεπτόν πρόσωπόν του ἦτο ὀσάκις ἐπολεμεῖτο ἡ Ἐκκλησία καὶ τό κακόν εἰς τόν κόσμον ἀπεθρασύνετο καὶ ἐπληττε τούς ἀθώους.

Ἦγρῦπνει πάντοτε ὁ Μητροπολίτης Γεννάδιος ἐπὶ τῆς μεγάλης καὶ ἱερᾶς εὐθύνης τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Γένους. Εἰς τὰ εἴκοσι τέσσαρα ἔτη τῆς Ποιμαντορίας του ἔγιναν τόσα πολλά καὶ σπουδαῖα διὰ τήν ζωήν τῆς ἐμπιστευθείσης εἰς αὐτόν Τοπικῆς Ἐκκλησίας, διὰ τῶν ἐντόνων προσπαθειῶν καὶ ἀγωνιῶν αὐτοῦ, ὥστε δέν θά ἦτο ὑπερβολή νά τονισθῇ ὅτι ἡ Ποιμαντορία τοῦ Γενναδίου Ζερβοῦ ὑπῆρξε γόνιμος, γενναία καὶ φωτεινή. Ἐθεμελίωσε μίαν νέαν περίοδον διὰ τήν Μητρόπολιν Ἰταλίας καὶ Μελίτης, περίοδον διακονίας καὶ προσφορᾶς, καταβαλῶν ἀόκνους προσπαθείας διὰ τήν εὐκλειαν τῆς στρατηγικῆς ταύτης Ἐπαρχίας τοῦ πανσέπτου Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, καταλειπῶν ἔργον καὶ ἐπιτεύγματα μοναδικῆς σημασίας.

Αἰ ἀνά τήν Ἰταλικήν Χερσόνησον καὶ τὰς Νήσους αὐτῆς καὶ τήν Μελίτην ποιμαντορικαί περιοδεῖαι, αἰ ἐπαφαί κυρίως μετά τῆς ἀδελφῆς Ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας καὶ μετά διαφόρων Πολιτειακῶν Ἀρχῶν καὶ Παραγόντων, ἀλλά καὶ μέ κάθε ἄνθρωπον καλῆς θελήσεως, ἀνεπτέρωσαν τό φρόνημα καὶ τὰς ἐλπίδας τοῦ Ὀρθοδόξου κλήρου καὶ λαοῦ πρὸν ἀνάληψιν τιμίων ἀγώνων ὑπέρ τῆς εἰρήνης, τῆς δικαιοσύνης, τῆς καταλλαγῆς, τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ἐνότητος καθ' ἅπασαν τήν Ἰταλίαν καὶ τήν Μελίτην, παραλλήλως πρὸς τήν προάσπισιν τῶν ἱερῶν καὶ

δικαίων συμφερόντων τῆς Μητροῦς Ἐκκλησίας καί τοῦ Γένους εἰς τὰς Χώρας ταύτας.

Ἡ σύσφυξις τῶν διορθοδόξων σχέσεων καί ἡ πρόοδος των ὑπῆρξε κύριον μέλημα τῆς Ποιμαντορίας τοῦ Μητροπολίτου Γενναδίου. Αἱ ἐπαφαί καί σχέσεις μετά τῆς Ἰταλικῆς καί Μαλτέζικης Ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας ἀπετέλεσαν ὡσαύτως ἱστορικόν σταθμόν εἰς τὰ ἐκκλησιαστικά δρώμενα τῆς Ἐπαρχίας ταύτης καί μακαρίζωμεν τήν ψυχὴν τοῦ Μητροπολίτου Γενναδίου διότι, διὰ τῶν τιμίων αὐτοῦ προσπαθειῶν, ἐκαλλιεργήθη καί ἐπεκράτησε τό πνεῦμα πού ἀρμόζει μεταξύ ἀδελφῶν χριστιανῶν.

Ἡ ἐλαχιστότης μου, ὅστις, αἰοῖδιμε Ἱεράρχα, ἔσχον τήν εὐλογία νά Σέ διακονήσω ἀπό τῆς νευραλγικῆς θέσεως τοῦ Πρωτοσυγκέλλου ἕνδεκα ἔτη καί νά Σέ γνωρίσω τριάκοντα δύο ἔτη, ὁμολογῶ, κατά τήν ἱεράν ταύτην στιγμὴν καί ὥραν, ὅτι ἡ μετά τοῦ Μητροπολίτου Γενναδίου ἐν γένει ἀναστροφή ὑπῆρξε πηγὴ ἀλήστων μαθημάτων ἐκκλησιαστικοῦ ἠθους καί σοφίας κατά τρόπον ὅλως ἀθόρυβον καί λίαν ἐποικοδομητικόν.

Ἀλλά καί ὁ εὐλογημένος Κλῆρος καί Λαός τῆς Ἐπαρχίας ταύτης ἐπὶ μακρόν θά ἐνθυμοῦνται τόν πρᾶον καί μειλίχιον καί στοργικόν Ποιμένα των, τόν ὁποῖον σήμερον κηδεύομεν.

Ἀλησμόνητε Δέσποτα,

Φεύγεις εἰς μίαν περίοδον κοσμογονικῶν ἀλλαγῶν καί γεγονότων, μέ τελευταῖον τήν ὑγειονομικὴν καί οἰκονομικὴν κρίσιν τοῦ κορωνοϊοῦ, αὐτὴν τήν τεραστίαν δοκιμασίαν καί τόν μέγαν πειρασμόν πού μαστίζει τήν σύγχρονον μακράν τοῦ Θεοῦ ταλαίπωρον ἀνθρωπότητά μας. Ἀφήνεις τόν Μητροπολιτικόν Σου Θρόνον, τόν ὁποῖον ἐτίμησες καί ἐκυβέρνησες ἐμφρόνως, ἐπιδεξίως, πράως καί θεαρέστως.

Ἐγκαταλείπεις ἐν θλίψει τούς πενθοῦντας συγγενεῖς, φίλους καί γνωστούς πρό πάντων δέ τούς κληρικούς, μοναχοὺς καί λαϊκοὺς τῆς Ἐπαρχίας ταύτης, τὴν ὁποίαν διηκόνησες μετά θαυμαστῆς καρτερίας καί ὑπομονῆς καί ἐπιμονῆς ἐπὶ πενήκοντα ἑννέα ὀλόκληρα ἔτη ὡς Διάκονος, Ἱερατικῶς Προϊστάμενος καί Ἐπίσκοπος Κρατείας μέ ἔδραν τὴν Νεάπολιν,

ἀποικίαν τῶν Ροδίων, καί ὡς Μητροπολίτης μέ ἔδραν τήν Βενετίαν, τό «σχεδόν ἕτερον Βυζάντιον», τήν πολιτιστικήν πρωτεύουσάν τοῦ πρωΐμου μεταβυζαντινοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Ὅμως, πολυσέβαστε Δέσποτα Γεννάδιε, κοιμήσου ἡσυχῶς τόν ὕπνον τοῦ δικαίου εἰς τήν Γαληνοτάτην μεταξύ τοῦ ποιμνίου σου. Συνεχίζων τήν ἱερουργίαν πέριξ τοῦ θρόνου τοῦ Ἀρνίου, εὐχῶ καί ὑπέρ ἡμῶν τῶν περιλειπομένων εἰς τόν μάταιον καί ἀπαταιῶνα τοῦτον κόσμον. Σέ διαβεβαιοῦμεν ὅτι θά προσπαθήσωμεν, μεθ' ὅλων τῶν δυνάμεων καί ἀντοχῶν μας, νά διακονήσωμεν, ὡς Σύ, τόν πανίερον Θεσμόν τοῦ ἀειφώτου Φαναρίου, τοῦ Οἰκουμενικοῦ ἡμῶν Πατριαρχείου ἀνά τήν Ἰταλικήν Χερσόνησον καί τάς Νήσους αὐτῆς καί τήν Μελίτην, περιοχὴν ἢ ὁποία ἀπό τῶν ἀρχῶν τοῦ 8ου μ. Χ. αἰῶνος κατά τό ἡμῖς, ἀπό Νεαπόλεως καί κάτωθι, ἀποτελεῖ ἐπισήμως κανονικόν ἔδαφος τῆς Μητροῦς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως - Νέας Ρώμης, καί οὐχί «διασποράν», καί ταυτίζεται μέ τήν ἔνδοξον Μεγάλην Ἑλλάδα.

Πολυσέβαστε καί πολυφίλητε Δέσποτα Γεννάδιε, ἀγάλλου καί εὐφραίνου περί τόν θρόνον τοῦ ἐσφαγμένου Ἀρνίου, τοῦ ὁποίου πιστός ὑπηρέτης ὑπῆρξες κατά τήν ἐπίγειον ζωὴν Σου, ἢ ὁποία ἀπό πολύ μικρᾶς ἡλικίας ὑπῆρξε δύσκολος, ἀλλά καί πλήρης τῶν δωρεῶν τοῦ Παναγάρχου καί Φιλανθρώπου Θεοῦ μέ κορωνίδα τήν μεγίστην καί μοναδικήν καί ὑπερτάτην δωρεάν δι' ἄνθρωπον, τήν Ἀρχιερωσύνην.

Μακάριε Γέροντα, ἀναπαύου ἐν εἰρήνῃ, προσδοκῶν τήν κοινήν ἀνάστασιν καί κρίσιν πάντων.

Αἰωνία σου ἡ Μνήμη, τιμιώτατε Ποιμενάρχα!

Αἰωνία σου ἡ Μνήμη, σεπτέ Ἱεράρχα τῆς Ἐκκλησίας!

Αἰωνία σου ἡ Μνήμη, ἀλησμόνητε Πάτερ καί Δέσποτα καί Ἀδελφέ!

Γεννάδιος ὁ Ζερβός, ὁ Ἄγγελος τῆς κατά τήν Ἰταλίαν καί Μελίτην Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τοῦ Θεοῦ κεκοίμηται, αὐτοῦ εἰς ἀνάπαυσιν διάπυρον εὐχῶς.

Ἀμήν!